

NOLIKUMS par Ošupes pagasta apbalvojumiem

I Vispārējie noteikumi

1. Apbalvojumu mērķis ir apzināt un godināt personas par ieguldījumu un sevišķiem nopelniem Ošupes pagasta labā – mūža ieguldījumu vai īpašiem nopelniem un ieguldījumu pagasta attīstībā konkrētā gada vai ilgākā termiņā.

2. Ošupes pagasta pārvaldes apbalvojumi iedalās:

2.1. *Ošupes pagasta Gada cilvēks* – piešķir par īpašiem sasniegumiem kādā no Ošupes pagastam nozīmīgām jomām (izglītība, uzņēmējdarbība, kultūra, sabiedriskās aktivitātes, lauksaimniecība, sports, medicīna), un šie sasniegumi ir būtiski pagasta, novada un valsts mērogā;

2.2. *Ošupes pagasta lepnums* – titulu piešķir par ilggadēju darbu, nesavtīgu devumu Ošupes pagasta attīstībā;

2.3. *Atzinības raksts* – piešķir par nesavtīgu darbu Ošupes pagastā. Atzinību izsniedz arī gadījumā, lai izteiktu Ošupes pagasta pārvaldes pateicību par darbu un sasniegumiem struktūrvienību darbiniekiem.

3. Komisijai ir tiesības apbalvojumus nepiešķirt, ja nav atbilstošu kandidātu.

4. Apbalvojumu izgatavošanas izmaksas sedz no Ošupes pagasta pārvaldes līdzekļiem.

II Titula „Ošupes pagasta Gada cilvēks” un „Ošupes pagasta lepnums”, kā arī Atzinības raksta piešķiršanas un pasniegšanas kārtība

5. Pretendentus iesaka darba kolektīvi, Ošupes pagastā reģistrētās sabiedriskās un politiskās organizācijas, privātpersonas, iesniedzot Ošupes pagasta pārvaldē iesniegumu ar sekojošo informāciju:

5.1. informāciju par apbalvojamo (vārds, uzvārds, dzīves vieta, darba vieta vai nodarbošanās, juridiskām personām – nosaukums un vadītājs);

5.2. aprakstu par apbalvojamo un viņa nopelniem kādā no Ošupes pagastam nozīmīgām jomām (izglītība, uzņēmējdarbība, kultūra, sabiedriskās aktivitātes, lauksaimniecība, sports, medicīna u.c.) un šie sasniegumi ir būtiski visas pagasta, novada vai valsts mērogā laika posmā no iepriekšējā gada novembra līdz attiecīgā gada novembrim vai ilglaicīgā periodā un īpašu ieguldījumu pēdējā gada laikā.

5.3. Titulu pretendents izvērtē komisija šādā sastāvā:

1) Ošupes pagasta pārvaldes vadītājs – komisijas priekšsēdētājs;

2) Degumnieku pamatskolas pārstāvis – komisijas loceklis;

Esi sveicināts, lasītāj!

Katra diena, katra nedēļa ir kā turpinājums iesāktajam. Katra doma, katrs notikums ir grāmatzīme mūsu dzīves grāmatā. Kādas grāmatzīmes mēs varētu salikt šovasar?

Man tas bija meitas izlaidums, siltā Jāņu nakts, Dziesmu svētki, sirdsprieks par iesāktajiem un pabeigtajiem darbiem. Katram ir vieta, kur domās ielikt grāmatzīmi, lai vajadzīgajā brīdī varētu ātri atsaukt atmiņā svarīgu notikumu. Gadiem ejot, grāmatzīmes mēdz pazust kā pēdas smiltīs pēc vēja brāzmas. Citas paliek kā akmenī kaltas, un tās ir tās lielākās un svarīgākās mums katram. Varbūt kāda ir ar Augstāku spēku ielikta mūsu dzīves ritumā, – kaut vai tas, ka esam šeit, Māras zemē, esam ieradušies Ošupes pagastā, savā dzimtenē. Lepnums, mīlestība, aizraušanās – tās ar kādu nejausu grāmatzīmi ieliktas vai vismaz atzīmi starp mūža lapām ir ievilkas. Katram tikai sava, katram savā lappusē. Skaisti, ja divi cilvēki kopā ieliek vienu grāmatzīmi kopīga ceļa sākumam. Un labi, ja šī zīme tur paliek uz mūžu.

Šovasar es domāju, ka ik katrs bija lepns par mūsu dejotājiem Dziesmu un Deju svētkos. Kaut klāt neesot, bet vērojot gājienu televīzijas ekrānā, bija neaprstāms lepnums par Madonas novada kuplo pašdarbnieku pulku un labajiem vārdiem, ko mums veltīja gājienu komentētāji. Tāpēc uz sarunu aicinu vidējās paaudzes deju kolektīva „Degumnieki” vadītāju Mārtiņu Mežuli.

Kā izrādās, latvieši savus radus nesatiek tikai kāzās un bērēs vien, bet ir sākuši jauku tradīciju kā dzimtas salidojumus, jeb radu saietus. Viens nupat jūlijā veiksmīgi norisinājies arī mūsu pusē. Ar saietu notikumiem „Klānu vēstis” aicina dalīties šī pasākuma organizatori Alisi Skuruli.

Dace Kalniņa

3) Degumnieku tautas nama pārstāvis – komisijas loceklis;

4) Ošupes pagasta sociālais darbinieks – komisijas loceklis;

5) Degumnieku bibliotēkas vadītāja – komisijas loceklis.

6. Titulu saņēmējus apstiprina Ošupes pagasta pārvalde un savu lēmumu saņēmējiem paziņo ne vēlāk kā piecas dienas pirms Latvijas Republikas proklamēšanas dienas svinīgā sarīkojuma.

7. Apbalvojumus pasniedz Latvijas Republikas proklamēšanas dienai veltītajā svinīgajā sarīkojumā Degumnieku tautas namā.

8. Apbalvojumus pasniedz pagasta pārvaldes vadītājs vai pilnvarota persona.

Apstiprina: **Aigars Šķēls**,
Ošupes pagasta pārvaldes vadītājs

Priekšlikumus lūgums iesniegt līdz 1. novembrim.

Nometne bērniem

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA

Eiropas Sociālais
fonds

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ!

Šogad īstenojām projektu Eiropas savienības fondu darbības programma „Izaugsme un nodarbinātība” 9.2.4. specifiskā atbalsta mērķa „Uzlabot pieejamību veselības veicināšanas un slimību profilakses pakalpojumiem, jo īpaši nabadzības un sociālās atstumtības riskam pakļautajiem iedzīvotājiem” 9.2.4.1. „Kompleksi veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumi” un 9.2.4.2. „Pasākumi vietējās sabiedrības veselības veicināšanai un slimību profilaksei” Veselības veicināšanas dienas nometnes skolēnu brīvlaikos. Ošupes pagastā bērniem no 7 līdz 17 gadu vecumam bija iespēja piedalīties dienas nometnē četru dienu garumā. Dalībnieki bija gan Ošupes pagasta bērni, gan arī no Lubānas, Madonas un pat Rīgas. Kopā nometnē piedalījās 28 bērni.

Pirmajā dienā, kura mums visiem likās visgrūtākā, devāmies uz Lubāna ezeru kājām. Diena bija patiešām karsta, un tas bija pārbaudījums ne tikai kājām, bet arī raksturam. Jāpiebilst, ka ne visi

Namiņš ir viena varen jauka vieta uz zemes!

sasniedza mērķi, daži tika aizvizināti ar mašīnu. Finišējot pie Lubāna mitrāja informācijas centra, kopīgi pusdienojām, ugunskurā cepot desiņas. Namiņa saimnieces Ilze un Elīna mums izrādīja informācijas centru, piedalījāmies viktorīnā par putniem. Interesanti, ka daudzi tik pazīstami putni aplūkojot tos tuvumā, izskatījās tik sveši. Kopā darbojoties, tika iepazīti arī jauni draugi. Ezera apkārtnē ir viena burvīga vieta mūsu pagastinā, tādēļ nākamo nometnes dienu arī pavadījām tieši šeit. Šoreiz gan mūs uz Lubāna plašumiem aizvzināja šoferītis Vilis. Diena sākās ar aktīvām spēlēm un došanos Klānu pļavās, lai atklātu, kādi augi savu mājvietu šeit atraduši un kādi tauriņi šo vietu sauc par savu. Bērni tika sadalīti komandās un Elīnas vadībā devās ekspedīcijā. Par pārsteigumu mums visiem, sākot atpakaļceļu uz namiņu, mūs pārsteidza lietus šalts. Te nu vietā teiciens – kā no skaidrām debesīm! Goda vārds – liels mākonis, apstājies virs informācijas centra teritorijas, līst tik pamatīgi, ka visi dalībnieki slapji sasniedza mājīgās namiņa telpas. Lai cik tas sākumā šķita pagalam nepatīkami, vēlāk tas izvērtās par jautru atgadījumu, kas paliks atmiņā. Pažāvējuši slapjās drānas, ar gardu muti ēdām ugunskurā

Neilgi pirms finiša.

Maltīti gatavojam paši.

Ceļā, kadrā izturīgākie gājēji, kas sasniedza finišu.

Lekcija par atkarībām – praktiskā darbošanās.

vārīto zupu. Dienas gaitā komandas sacentās viktorinā par redzētajiem plavas augiem, no kuriem daudzi ir noderīgi mūsu veselībai.

Trešajā dienā Degumnieku tautas namā klājām galdus, paši gatavojām maltīti kopā ar pavāri Velgu Bremšmiti. Tika pagatavotas kanapē maizītes, sāļie groziņi, salāti, aukstā zupa un saldaiss. Bērni sadalījās grupās, katra grupa gatavoja vienu ēdienu. Kad tas bija gatavs, to izdekorēja, katra grupa deva savam ēdienam nosaukumu. Daži bērni mājās gatavo paši, citi nē. Šajā dienā bija bērni, kuri, piemēram, olas un ķīseli vārīja pirmo reizi, Vēlāk secinājām, ka darbošanās virtuvē nebūt nav tik sarežģīta, ir tikai jā-mēģina.

Noslēguma dienā uz lekciju par atkarībām mūs aicināja Anda Kurmīte. Vārds lekcija, laikam, spēj nobiedēt, bet šoreiz

„BarX” priekšnesumā iesaistīti arī skatītāji.

Rotu darbnīca Lubāna mitrāja informācijas centrā.

Atspiešanās.

mums paveicās, jo īstas lekcijas ar „sausu” runāšanu nebija. Bija kopēja darbošanās. Pašiem bija jādomā, jāsecina, kā rodas atkarības, ko tās maina cilvēka dzīvē un cik tās postošas ir. Runa bija gan par alkoholismu, smēķēšanu, gan par datorspēļu atkarību. Pēc lekcijas un tējas pauzes mūs izklaidēja Madonas ielu vingrotāju grupa „BarX” dalībnieki, pēc puīšu paraugdemostrējumiem varēja uzdot sev interesējošus jautājumus, iemēģināt savus spēkus pie stieņa. Puīši parādīja arī vingrinājumus, ar kādiem vislabāk būtu ieteicams

Bērni prezentē komandas darbu.

sākt dienu. Nometnes dalībniekiem bija iespēja piedalīties mazā sacensībā, kurš

ilgāk atspiedīsies no grīdas balstā guļus, prieks, ka piedalījās gan meitenes, gan zēni, un vai ikkatrs spēja atspiesties trīs reizes. Jācer, ka jaunieši būs motivētāki sportiskām aktivitātēm un, ja nenodarbosies ar ielu vingrošanu, vismaz no rīta izpildīs kādu vingrojumu. Manuprāt, nometne izdevās lieliska. Paldies dalībniekiem!

Dace Kalniņa

Dziesmu un Deju svētku atbalss

Šogad visu Latviju pāršalca lielā gatavošanās Dziesmu un Deju svētkiem. Kolektīvi darināja tērpus, mācījās dejas un dziesmas. Protams, arī mūsu vidējās paaudzes deju kolektīvs „Degumnieki” nepalika malā. Kad jau tulznas no dejošanas pārstājušas sūstēt, uz sarunu par grandiozajiem svētkiem aicinu kolektīva vadītāju Mārtiņu Mežuli, kam šie bija pirmie Dziesmu un Deju svētki kā kolektīva vadītājam. Domāju, ka daudzi pagasta iedzīvotāji izjuta lepnumu, televīzijas ekrānā vērojot brīdi, kad gājienā soļoja mūsu dejojāji.

Kādi iespāidi pirmo reizi piedaloties Dziesmu un Deju svētkos kā kolektīva vadītājam?

Godīgi sakot, biju nedaudz nobijies, vai kolektīvs neļausies Rīgas plašumu un izklaižu vilinājumam. Jau izbraucot teicu, lai mēs visus svētkus esam kā kolektīvs. Tā arī notika, visur bijām visi kopā. Ar organizatoriskajiem jautājumiem arī nebija problēmu. Iepriekš semināros tika daudz dota informācija. Liels nopelns arī mūsu kluba Ilzei. Labi, ka viņa mums ir. Skaistākais, kas notika kā vadītājam, bija viss svētku gājiens, kā arī svinīgā ieiešana ar karogu stadionā deju lieluzveduma finālā, un tas, ka pēdējā koncertā kolektīva puīši turpat stadionā vairākas reizes uzmeta mani gaisā.

Cik vispār esi piedalījies Deju svētkos?

Šie man bija piektie deju svētki. Trešie vispārējie svētki. Pirms tam vēl esmu bijis divos Bērnu un jauniešu deju svētkos. Pirmoreiz biju ar Degumnieku pamatskolu. Tad sekoja divi svētki ar Priekuļu tehnikumu un divi ar Degumnieku deju kolektīvu. Ārpus Latvijas ar Latvijas lauksaimniecības universitātes ansambli „Kalve” uzstājāmies Dziesmu svētkos Igaunijā un Gaudeamus svētkos Lietuvā. Iepriekšējos svētkos gūtā pieredze palīdzēja darboties arī šogad.

Kā mūsu kolektīvam veicās, vai nebija par grūtu un par karstu?

Liela daļa dejojāju jau zināja, kas viņus sagaida. Dejojājs nebaidās ne no lietus, ne saules. Tas viss pieder pie svētku atmosfēras. Lietus bija vienu mēģinājuma dienu, īpaši nesamirkām. Pārējās dienas bija saulainas – pat saulē apdegām. Vakari tikai bija vēsi un vējaini. Ja runājam par dejojāju noslogojumu, tad bija dažas intensīvas mēģinājuma dienas, kad mājās ieradāmies pēc pusnakts. Bet šīm grūtākajām dienām sekoja arī dienas ar laiku atpūtai.

Pastāsti par tērpiem, ar ko mūsu kolektīvs pucējās? Kā tos ieguvāt un kāda novada tie ir?

Dejojām jaunus Vidzemes etnogrāfiskajos tautas tērpos, kuri tika iegādāti

projekta ietvaros. Projektu finansēja Lauku atbalsta dienests un Madonas novada pašvaldība. Projekta ietvaros iegādājāmies sievu jakas, brunčus, kreklus. Vīru pusgaros svārkus, cepures, kreklus un jostas. Protams, ka mūsu garderobē vēl ir tērpi arī no senākiem laikiem, kuri labi kalpo arī mūsdienās. Jāsaka, ka par jaunajiem tērpiem ļoti labi izteicās arī žūrija deju skatē un, pateicoties arī tiem, tika sasniegti ļoti labi rezultāti. Paldies projekta ideju autoriem, rakstītājiem un atbalstītājiem.

Vai tērpi tika mainīti?

Dejojām vienos tērpos visus koncertus. Vīriem bija dejas, kuras jādejo pusgarajos svārkos, savukārt sievietēm uz finālu jakas bija jānomaina pret vēstēm, lai atsegtu baltās piedurknes un iegūtu labāku efektu lieluzveduma finālā.

Vai šie Dziesmu un Deju svētki

bija īpaši? Vai paši sajūtāt valsts simtgades elpu?

Jāsāk ar to, ka Jums kā skatītājiem Dziesmu un Deju svētki ilgst tikai nedēļu, bet mums tie ir divi gadi. Šo gadu laikā tiek strādāts pie svētku repertuāra. Izdejotas svētku dejas simtiem reižu, ieskaitot mēģinājumus. Nomainās arī dejojāji. Sāki dejas mācīties ar vieniem, bet uz svētkiem aizbrauc ar pavisam citiem. Līdz ar to tās svētku emocijas šo gadu laikā noplok, bet, tuvojoties galvenajam notikumam, pārņem tāds nezināms savīļojums. Man personīgi simtgades svētki tā ļoti neatšķirās no pārējiem. Svētki izcēlās ar lielāku dalībnieku skaitu, ar skaistu atjaunotu stadionu un ar lielāku brīvo laiku, ko pavadīt kopā ar kolektīva biedriem un citiem draugiem.

Kad kolektīvam paredzēta nākama uzstāšanās vai koncerts?

Tiekamies pavisam drīz. 11. augusts – sezonas noslēguma pasākums. Tad gan garā deju sezona galā. Varbūt dosimies tradicionālajā laivu braucienā. Sezonu atsāksim septembra otrajā pusē.

Kā Rīgā jūs uzņēma, vai ar svētku organizāciju viss bija kārtībā?

Ar svētku organizāciju lielākoties viss bija kārtībā. Vienīgi gājieni aizkavējās aptuveni par stundu un ēdināšana stadionā bija apgrūtināta daudzo dalībnieku dēļ. Arī transportu uz mēģinājumiem un koncertiem mums bija norīkots Agris Stulpiņš. Bija forši, ka šoferītis arī bija savējais. Visu viegli varējām sarunāt. Paldies Agrim!

Vai esat apmierināti ar skolu, kur dzīvojāt?

Dzīvojām Rīgas internātpamatskolā jeb Meža skolā. Tas ir pie tirdzniecības centra Alfa un Sporta pedagogijas akadēmijas. Skola tālu no centra, klusā vietā. Ierodoties skolā, sekoja instruktāža par drošību. Mūs apsargāja pašvaldības policisti un zemessargi. Ieeja skolā bija tikai uzrādot dalībnieka kartiņu. Par cik skolā nebija daudz kolektīvu nebija jāstāv garā rindā uz ēdienreizēm un dušām. Varbūt nedaudz pietrūka Vecrīgas garšas, bet to mēs varējām aizstāt ar sava kolektīva pasākumiem.

Varbūt kāds kuriozs atgadījās? Pastāsti.

Gājiena laikā, kad nosauca manu vārdu, vējš aizpūta cepuri pa gaisu līdz pat nākošajam kolektīvam. Nācās skriet pakaļ.

Kolektīvs jau gaida nākamās Dziesmu un Deju svētkus?

Domāju, ka tiksīmes 2023. gada svētkos. Kādā sastāvā – nezinu.

Ja kādam ir vēlme nākt dejojot uz „Degumnieku” vidējās paaudzes deju kolektīvu, var pie tevis pieieties? Atradīsies vieta veiklam deju soļu licējam?

Vienmēr esam atvērti jauniem dalībniekiem. Ja vēlies satikt jaunus draugus, nedaudz izkustēties un izrauties no ikdienas rutīnas, nāc dejojot pie mums – uzsvars uz DEJOT, jo karoga nesēji mums jau ir. Zvani man 29365447 vai kluba lizei 25622223, vai meklē mūs sociālajos tīklos.

Atziņās un iespaidos dalās arī paši Deju svētku dalībnieki.

Man šie bija trešie svētki, bet kāda īpaša simtgades sajūta nebija, laikam tāpēc, ka par to tik daudz runā. Atmiņā paliks vakari, ko pavadījām viss kolektīvs kopā, piemēram, mammas dzimšanas dienas un Laumas vārda dienas svinēšana.

Linda Melngaile

Man pirmie. Nezinu, kādi bija svētki pirms simtgades, nav ar ko salīdzināt.

Raitis Ivanovs.

Man šie bija otrie svētki, bet pirmie pieaugušo! Simtgades noskaņa bija tikai dekorāciju veidolā. Atmiņā paliks kopīgie vakari, vārdadienas pārsteigums, kā arī puišu nakts laikā skaisti izrotātā klase (ar tualetes papīru)!

Lauma Brieze

Man šie bija piektie Deju svētki. Simtgades svētkus gaidīju grandiozākus! Finālā svētkos birst prieka asaras, bet diemžēl šoreiz tā nebija... Patika kolektīva kopā būšana. Gandarījums par kolektīva sasniegumu skatē, jo dejojām vienu deju pašā priekšā galvenajām tribīnēm!!! Un vēl televīziju kameru „uzmācība” visiem radīja īpašu dejojotprieku.

Egīta Bērziņa

Man šie bija ceturkie svētki. Īpaša simtgades noskaņa nebija. Pietrūka savijņojuma tauriņu vēderā, izejot uz deju laukuma. Paliks atmiņā rīsi un nakts uz caura matrača... Bet svētku noskaņu radījām mēs paši, esot kopā. Un kur tad vēl sadziedāšanās tramvajā, braucot no ballītes!

Dace Jakovļeva

Man šie nebija pirmie Deju svētki, bet pozitīvi atmiņā palika tas, ka es varēju redzēt visu deju kolektīvu uzstāšanos kopumu. Tāpat man arī patika programma. Satīku daudz paziņu, draugu no citiem deju kolektīviem un tāpēc, neskatoties uz negulētajām naktīm, man šie bija īpašie deju svētki.

Jānis Vieraitis

Šie bija jau trešie Dziesmu un Deju svētki, kuros piedalījās. Tā bija lieliska pieredze, taču šie svētki man nedāvāja tādas emocijas, kādas biju gaidījusi. Vakari kopā ar kolektīvu bija burvīgi, man bija iespēja iepazīt šos cilvēkus ne tikai kā dejotājus, bet arī kā personības. Vienmēr ar prieku atcerēšos pastaigas tirdziņos, jautros braucienus ar tramvaju, brīnišķīgās dekorācijas klasē un, protams, nekad neaizmirsīšu arī rīsus.

Dana Krēsliņa

Man šie svētki bija jau piektie vai sestie. Biju gaidījusi, ka 100-gades svētki būs spilgtāki, krāšņāki un emocijām bagātāki, bet, man šķiet, ka viņi neatšķīrās no iepriekšējiem svētkiem, kuros piedalījās kā dalībniece, bet, neskatoties uz to, mums katram ir jānovērtē radošo grupu milzīgais ieguldījums, lai šie svētki tiktu organizēti un realizēti. Man šie svētki paliks atmiņā ar jaunu pieredzi, dejojot „Degumnieku” kolektīvā Mārtiņa Mežuļa vadībā. Svētku sajūtu radījām mēs paši – ar smiekliem, dejām, negulētām naktīm.

Ilze Ozolniece

Piekrītu visam iepriekš teiktajam. Man šie bija sestie svētki. Emocijas kā par 100

gades svētkiem – gaidīju ko grandiozāku, jo esmu dejojusi svētkos, kur pacilājošā sajūta nepamet ne mirkli. Šoreiz svētku sajūtu noķēru tikai uz mazu brītiņu kādas dejas laikā. Tomēr galvenais, ka nodejots ar prieku, forši pavadīts laiks ar savu kolektīvu – pārsteigums dzimšanas dienā, skaistās pārvērtības klases telpai kādā naktī, ceļš no dalībnieku balles. Jā, un, protams, rīsi...

Ilze Melngaiļa

Svētki bija debešķīgi. Izbaudīju katru ūdens litru, kuru izdzēru un katru laukuma centimetru, uz kura dejuju. Svētki bija pa mierīgo.

Kristaps Zariņš.

Jā, tā pa mierīgo.

Jānis Ķeveris un Jurgis Ķeveris

Tā lūk, rakstu raksti izrakstīti deju gads izdejojas. Bet Mārtiņ, kas tad bija ar tiem rīsiem?

Mārtiņš – gandrīz katrā ēdienreizē ārpus skolas bija rīsi. Skolā arī bija rīsi, bet ne katru reizi. Un dažādos veidos... salātos arī...

Dace Kalniņa

Foto no M. Mežuļa arhīva

Cien. lauksaimniek!

Ja tavā īpašumā ir lauksaimniecības dzīvnieki – slaucamās govīs, gaļas šķirnes liellopi, kazas vai aitas – un vēlies saņemt kādu no brīvprātīgā saistītā atbalsta veidam, lūdzu, pievērs uzmanību, ka:

1) Vienotajā iesniegumā jāizdara atzīme par pieteikšanos, lai pretendētu uz brīvprātīgo saistītā atbalstu. Atbalstu nepiešķir automātiski;

2) Jāizpilda dzīvnieku reģistrācijas un apzīmēšanas prasības par katru lauksaimniecības dzīvnieku, arī par to, par kuru jūs atbalstu nesaņemsiet. Prasības ir šādas:

a. 20 dienu laikā pēc teļa piedzimšanas dzīvnieks ir jāapzīmē, aitu un kazu apzīmēšana jāveic 30 dienu laikā;

b. 7 dienu laikā pēc notikuma Lauksaimniecības datu centram (LDC) jāsaņem paziņojums par jebkuru dzīvnieka pārvietošanu uz vai no saimniecības, kā arī par apzīmēšanu;

c. Dzīvniekiem vienmēr jābūt apzīmētiem ar divām identiskām krotālijām. Nozaudēšanas gadījumā krotālija nekad jāpasūta;

d. 7 dienu laikā jāaktualizē saimniecības dzīvnieku reģistrs par jebkuru notikumu ar dzīvnieku.

3) Pārkāpumu gadījumā tiks piemērots administratīvais sods (atbalsta samazinājums):

a. 10% apmērā no saistītā atbalsta apjoma, ja dzīvnieku skaits, par kuriem konstatēti apzīmēšanas un reģistrēša-

nas prasību pārkāpumi, būs mazāks par 10%, salīdzinot ar to dzīvnieku skaitu, par kuriem lauksaimnieks ir tiesīgs saņemt atbalstu;

b. 20 – 40% apmērā, ja dzīvnieku skaits, par kuriem konstatēti apzīmēšanas un reģistrēšanas prasību pārkāpumi, būs lielāks par 10% un mazāks par 20%;

c. 100% apmērā jeb attiecīgo saistītā atbalstu kārtējā gadā nepiešķir, ja dzīvnieku skaits, par kuriem konstatēti dzīvnieku apzīmēšanas un reģistrēšanas prasību pārkāpumi, būs lielāks nekā 20% un mazāks par 50%;

d. 100% apmērā plus piemēro papildu sodu, kura apjoms atbilst atbalsta apjomam, aprēķinātam par starpību starp dzīvnieku skaitu, uz kuriem attiecas iesniegums un atbalsttiesīgo dzīvnieku skaitu, ja dzīvnieku skaits, par kuriem konstatēti dzīvnieku apzīmēšanas un reģistrēšanas prasību pārkāpumi, būs lielāks nekā 50%. Papildu sodu kompensē turpmākajos gados, un, ja to nevar kompensēt 3 gadu laikā, to anulē. Atceries! Dzīvnieku apzīmēšanas un reģistrēšanas prasību izpilde ir sasaistīta arī ar pārējo tiešmaksājumu un lauku attīstības programmas platībmaksājumu saņemšanu – attiecīgie maksājumi var tikt samazināti no 1 līdz pat 100% atkarībā no pielauto pārkāpumu būtiskuma, apmērā un ilguma.

Zemkopības ministrijas informācija

Neviens manā vietā to nedarīs

Braucot ceļa posmā Degumnieki – Barkava nevar nepamanīt „Briežkalnos” plīvojošo Latvijas karogu. Vēl nesen šajā mājā nebija nekādas rosības, bet nu jau dažus gadus pamazām un mērķtiecīgi top Indiras un Rolanda ģimenes māja. Saimnieki māju jau gandrīz ir saremontējuši, patiesībā gribētos pat teikt, restaurējuši. Un nu, kad iekšdarbi lielākā daļa pabeigti, virs mājas, kurai, tāpat kā Latvijai, ir 100 gadu, plīvo karogs. Jācer, ka tas plīvos vēl ilgi, ilgi arī tad, kad meitas Samanta un Amanda pēc daudziem gadiem te kopā ar savām ģimenēm staigās pagalmā pa savām tēva mājām.

Interesantākais ir tas, ka karoga masts stiprināts Latvijas kontūrā un ievietots tajā vietā, kur atrodas mūsu pagasts. Indira teic, Rolandam ir zelta rokas, ko izdomā, to arī izdara.

Katra māja, kur cilvēki strādā, cenšas, lai tā ir skaistāka, bagātina mūsu pagastu, valsti. Labi, ka aizvien vairāk cilvēku to saprot. Jāpriecājas, ka aizvien vairāk paliek to māju un sētu, kur karogs tiek uzvilts mastā, lai vēstītu par savu piederību latviešu tautai.

Novēlam Balto ģimenei turpināt iesāktos darbu „Briežkalnos”, lai izdodas īstenot sapņus!

Dace Kalniņa

Samanta ar omi Ināru brīdi pēc karoga pacelšanas (foto no personīgā arhīva).

Kas jauns „13. km”?

Jaunieši ir tā sabiedrības vecuma grupa, kas vairs īsti nav bērni un kuriem jau ir savi pienākumi. Vismaz tādiem vajadzētu būt. Tāpat regulāri brīvs laiks ne vienmēr sanāk. Es ļoti priecājos, ka mūsu „13. km”, kas ir jaunākais starp Madonas novada jauniešu centriem ir apmeklētāji, un esam daudz paveikuši šajā pusgada laikā. Nupat pamazām top jaunas telpas, jo vienā telpā īstenot multifunkcionālā centra darbību ir pagrūti. Vecuma atšķirība ir liela, domājot par nākotni, telpām ir jābūt vairākām, lai kopā līdzdarbotos jaunieši skolas vecumā, jaunieši, kas sasnieguši pilngadību, tad vidējā paaudze un pensionāri. Ko tad īsti mēs šobrīd darām?

Tad nu visu pēc kārtas. Pirms neilga laika minēju, ka ieceru mums daudz un esam aktīvi projektu rakstīšanā, tad nu, lūk, ir arī tam rezultāts. Latvijas valsts mežu un Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstītās Vidzemes kultūras programmas 2018. gada projektu konkursā esam ieguvuši finansējumu 1200 euro, lai pagatavotu kokles. Meistaru, ar ko kopā šos latviskos mūzikas instrumentus izgatavosim, esam sarunājuši tepat pāri ezeram – Gunāru Igauni, kas mums palīdzēs pašiem izgatavot šos sīgu instrumentus, gan arī ierādīs pirmos soļus kokles spēlē. Jau rudenī centriņa jaunieši varēs kopā doties uz Gaigalavu, lai „13. km” kļūtu mazliet muzikālāks, jo mūsu īpašumā nonāks četras kokles.

„Klānu vēstis” nesēn lūdzām līdzcilvēku atsaucību, meklējot stelles, ko varētu izmantot ne tikai jaunieši, bet arī citas paaudzēs. Diemžēl, stelles neatradām, bet atrādām risinājumu. Sadarbībā ar biedrību „Kontaktligzda” tika uzrakstīts projekts „Pūralāde”, kas tika iesniegts Atklāta projektu iesniegumu konkursa Latvijas Lauku attīstības programmas 2014. – 2020. gadam apakšpasākuma: 19.2 „Darbības īstenošana saskaņā ar sabiedrības virzības vietējās attīstības stratēģiju” aktivitātes: 19.2.2 „Vietas potenciāla attīstības iniciatīvas”. Esam saņēmuši pozitīvu atbildi un rudenī mums būs stelles, uz kurām meistars Guntas Sanderes vadībā mācīties aust. Paralēli notiks arī nodarbības keramikā, kur mālu pārvērtīsim skaistos saimniecībā noderīgos un dekoratīvos priekšmetos. Šīs nodarbības vadīs Una Salmane. Projektu līdzfinansē Ošupes pagasta pārvalde.

Kopumā ņemot, šie divi apstiprinātie projekti ir tik ļoti latviski, ka mēs to varētu pozicionēt kā „13. km” dāvanu Latvijas simtgadei. Pagaidām nodarbību datumi konkrēti nav zināmi, vēl norit darbs pie organizācijas un formalitātēm, bet informācija noteikti sekos gan facebook.com lapā, gan afišās.

Kā tautas teiciens vēsta – trīs lietas labas lietas. Neilgi pirms avizes došanās ceļā pie jums, lasītāji, saņēmām ziņu, ka „CE-MEX iespēju fonda” atklātā projektu konkursā esam ieguvuši finansējumu 767,34 euro, lai „13. km” taptu virtuve, kur kopā darbosimies, lai iemācītos pagatavot ēst, 2018. gada augusts

apgūtu galda klāšanu un kultūru. Par nodarbībām informācija sekos, kad virtuve jau reāli būs uzstādīta centriņā. Priecājamies! Paldies Ošupes pagasta pārvaldei un vadītājam Aigaram Šķēlam.

Šovasar jauniešiem bija iespēja piedalīties arī nometnē, par ko pastāstīts šīs avīzes lappusēs, vēl norisinās bezmaksas ūdens aerobikas nodarbības, kur dalībnieku vecums ļoti dažāds, šis pasākums tiek īstenots veselības veicināšanas projekta ietvaros „Veselības diena Ošupes pagastā”. Nodarbības vada Ilona Strode.

Jūnija sākumā, īsi pirms izlaiduma, pie mums viesojās friziere – stiliste Ieva Repše, kura ir arī Madonas jauniešu centra „Kubs” vadītāja. Ieva mums pastāstīja par frizūru veidiem, par matu kopšanas un veidošanas līdzekļiem. Kopā secinājām, ka matus taisnot un saskrūļot katru dienu nebūt nav veselīgi matiem, šis procedūras labāk veikt pirms došanās uz kādu svinīgu pasākumu. Kopīgi frizieres vadībā arī veidojām frizūras. Katrs varēja izmēģināt roku frizūras tapšanā un katrs arī tika pie sava matu sakārtojuma. Paldies, Ieva, tu mūs iedvesmoji!

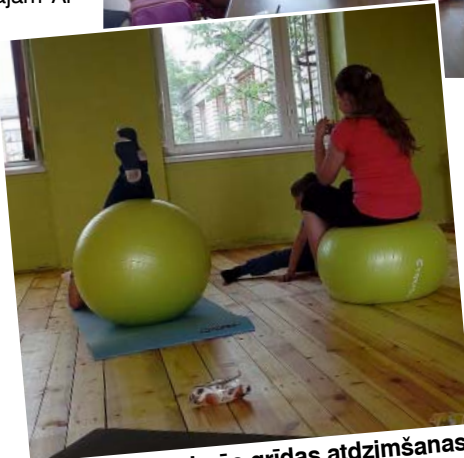
Centriņš „13. km” ir ticis arī pie jaunas grīdas. Precīzāk būtu teikt – atjaunotas grīdas. Vecā dēļu grīda tika noslīpēta un nolokota un nu mums tā ir tik skaista, ka katrs ciemiņš to steidz uzteikt. Sākumā arī paši ļoti priecājamies par jauno segumu un labu laiku nenesām telpā mēbeles, dzīvojam uz paklājiņiem un bumbām. Lielu paldies sakām Normundam Melngailim, kas veica šo lielo darbu. Patiesībā Normunds mums ir kā labais gariņš, kas mitinās blakus telpās, jo tiklīdz kas atgadās, salūzt vai nepieciešams kāds materiāls, viņš ir pirmais, pie kā vērsāms un allaž netiekam raidīti prom. Paldies! Vēl dažas dienas pirms Ošupes pagasta sporta svētkiem jauniešiem ienāca prātā ideja izgatavot Degumnieku miniatūru/maketu. Kur meklējām materiālu pamatam? Pie Normunda.

Pie paldies teikšanas gribas pievienot arī mūsu Ināru Balto, kas vienmēr izlīdz kā laba kaimiņiene, te sāls nav, te rīve aizmirsusies pavārnodarbībām. Ko darīt, ja nav slotas grīdas mazgāšanai? Kur skriesim? Nu, protams, pie Ināras. Paldies tev!

Re, tikko jau pieminēju jauniešu pēdējo, lielo veikumu – Degumnieku maketu. Jaunieši strādāja ilgi un centīgi. Es tikai apbrīnoju viņu degsmi un aizrautību. Ceru,

Frizieres – stilistes viesošānās „13. km”

Neilgi pēc grīdas atdzimšanas.

ka ikkatrs pamanīja un izpētīja jauniešu darbu sporta svētkos. Pirms tika pagatavotas ēkas, tika pēfīta karte, skaitītas mājas, pat šķūnīši un transformatori. Izrēķināts, cik augsts būs viens stāvs, cik divi. Tika mērīts, rēķināts, diskutēts, sa-

līdzināts. Paldies čaklajiem darba veicējiem, kas neželēja vēlas vakara stundas un pat devās darbu pabeigt septiņos no rīta! Paldies Ralfam Bormanim, Elfai Bormanei, Jānim Tomam Litkem, Megijai Elenai Litkei, Elīnai Aleksai Ločmelei, Keitai Kruglovai, Sintijai Šķēlei. Es ar jums patiešām lepoj!

29. jūlijā Ošupes svētku ietveros darbojās arī „13. km” radošās darbnīcas, kur bija iespēja pagatavot katram savu oriģinālu glāzīti un piepildīt ar sulu, lai veldzētos karstajā dienā. Paldies Lindai Kalniņai par darbošanos!

12. augustā piedalīsimies Madonas novada rīkotajā „Latvijas Jauniešu galvaspilsēta 2018” pasākumā par godu Starptautiskajai Jaunatnes dienai rīko jauniešu festivālu „Paspēt 12 stundās”. Festivāla kulminācijā plānota konkursa “Latvijas Jauniešu galvaspilsēta 2019” uzvarētāja paziņošanas ceremonija. Konkurss notiek jau ceturto gadu ar mērķi popularizēt darbu ar jaunatni pašvaldību vidū un tā nozīmi sabiedrības ar pilsonisko apziņu audzināšanā, tajā skaitā Eiropas Savienības vērtības un iespējas jauniešiem; stiprināt pašvaldību sadarbību jaunatnes jomā, labo prakšu un pieredzes apmaiņu, turpināt iedibinātās tradīcijas darbā ar jaunatni; paaugstināt darbā ar jaunatni iesaistīto personu, pašvaldību un organizāciju, kas organizē darbu ar jaunatni, prestižu un veicināt jauniešu līdzdalību un iesaistīšanos sabiedriskajos procesos. Tieši Madonā, 12. augustā, taps zināma tā pilsēta, novads vai novadu apvienība, kas kļūs par jauniešu dzīves epicentru nākamajā gadā.

Šajā dienā Degumnieku „13. km” piedalīsies ar radošo darbnīcu – Akmens laikmeta rotu pagatavošana no sāls mīklas. Tādējādi popularizēsīm savu pagastu un leposimies, ka dzīvojam Lubāna ezera krastā.

Dace Kalniņa

Dzimtas saiets „Ozoldruvās”

Kas gan tā par vasaru, ja neesi bijis kādā brīnišķīgā pasākumā? Šīs vasaras superīgākais pasākums norisinājās 14. jūlijā, mūsu pagasta Ozoldruvu mājās, kurās saimnieko Ilze Melne un Gunārs Skuruls.

Ideja bija pavisam vienkārša. Ciemojoties Rīgā pie tantes, sapratām, ka vienīgā vieta, kur visi radnieki satiekas, gribi vai negribi, ir bēres. Tāpēc noteicām datumu pašā vasaras viducī un rīkojām Kramu dzimtas saietu.

Satikāties visi Visagala kapos, pie Natālijas un Arnolda Kramu kapa vietas (Ozoldruvu pirmie saimnieki). Māju cēluši paši 1927. gadā. Visagala kapos atdusas visa dzimta un daudzi nākamie dzimtas locekļi. Pēc tam kopīgi devāmies uz dzimtas mājām.

Man kā pasākuma rīkotājai bija diezgan lielas bailes, ka beigu beigās neviens neieradīsies, bet redzot mašīnas, kas brauca viena aiz otras, radās miera sajūta. Gatavošanās sākās jau maija sākumā, kad tika izsūtīti ielūgumi. Nedēļu pirms pasākuma telefons zvanīja bez apstājas un viesi interesējās par saietu.

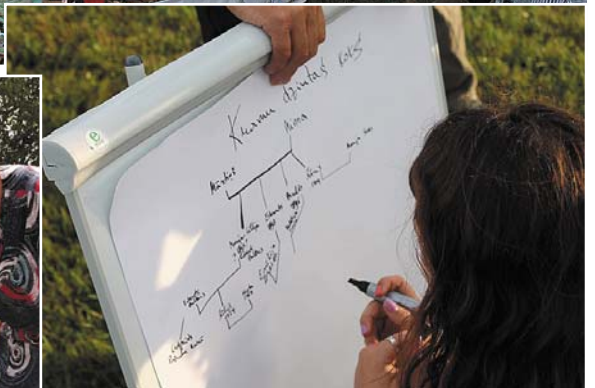
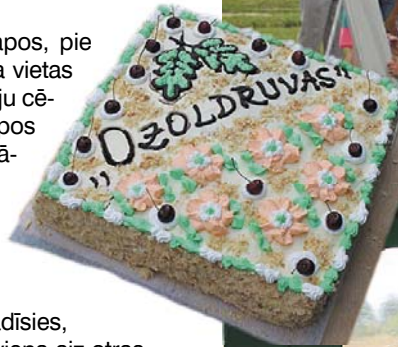
Sākot šķetināt dzimtas koku, nonācām pie secinājuma, ka esam ļoti daudz. Ap 70 cilvēku. Protams, uz saietu visi diemžēl netika. Tomēr saietā sapulcējās ap 40 cilvēku 5 paudzēs: vecuma diapazons ļoti plašs – no divu mēnešu vecuma līdz 70 gadu vecumam. Cilvēki bija ļoti atsaucīgi un brauca pat no Siguldas puses. Viss tika izplānots kā īstā pasākumā. Bija pasākuma programma, dažādas aktivitātes, iepazīšanās, jo viens otru taču īsti nepazinām. Bija arī sava dziesmu grāmata, pēc kuras vakara gaitā norisinājās dziedāšana. Savijņojošs mirklis bija Latvijas karoga pacelšana „Ozoldruvās”, kas šajā mājā notika pirmo reizi. Nu tas plīvos visās svētku dienās un vēstīs, ka šeit mīt īsteni latvieši.

Katrai ģimenei, kurai tika nosūtīts ielūgums, līdzī nāca pavadvēstule, kurā bija minēts, kāds ciema kukulis jāņem līdzī, jo esam taču īsti latvieši un patīk pārbagātība. Diena bija ļoti karsta, tāpēc aktīvākie ciemiņi nopeldējās piemājas dīķī. Biju sagatavojusi arī orientēšanos. Cilvēki tika sadalīti trīs grupās, katram tika izdalīta karte, bija jāseko kontrolpunktiem un jāatbild uz jautājumiem, kas saistīti ar dzimtas mājām un tās apkārtni. Bija iespēja aplūkot senus priekšmetus, kas mājās glabājas no tās pirmsākumiem: šujmašīnu SINGER, kumodi, skapi, medicīnas priekšmetus, zvanu no 1876. gada. Visā mājā izvietoju bildes, centos tās nolikt tieši tajā telpā un vietā, kur bilde tika uzņemta. Visa vakara garumā lūkojāmies albumos un pētījām savus senčus un vēsturiskos notikumus. Vakara noslēgumā tika vārīta zupa lielajā katlā uz dzīvās uguns. Arī lietus mūs nedaudz apciemoja, bet visi samukām lielajā teltī un uzdziedājām!

Stiprākie ciemiņi pie miera devās tikai trijos no rīta.

Kad nākamajā dienā domājām, ka viss nu jāvāc nost, tuvākie radi sabrauca atkal un kopīgi pavadījām vēl nākamo dienu.

Zinātāji teic, ka Kramu dzimtas saknes ir Vec-

piebalgā. Izveidojām dzimtas koku un tikām lielākā skaidrībā, kā pēcteči esam.

Paldies sakām Jauniešu centram un Dacei Kalniņai par mūzikas nodrošināšanu, Inetai Strodei par dziesmām.

Secinājums viens! Katru gadu saiets taps citās mājās. Un varbūt uzrīko-

sim arī Skuruļu dzimtas saietu.

Novēlu katram apzināties savas dzimtas vērtību un vietu, no kurienes nākam! Lai skaista Latvijas simtgade!

**Arnolda un Natālijas Kramu
mazzmeita Alise Skurule**

2018. gada augusts

Dzīve iet kā karuselī

Mēs esam kā putni. Mums no vēja nav bail, bet no vientulības gan! Un no saules, kas šaipusē savādāk riet. Dosiem vėjēm līdz, kas aizvedīs mūs mīlas debesīs.

Nāc! Līdz atausīs rīts. Sirds pilna, šai trakajā, lietainajā dienā. Vēlos par likteņa dzejnieku kļūt. Es tev spožākās zvaigznes nolikšu pie kājām. Vēlos tikai vienu – pieskārienu mana dvēsele lūdz un tavu lūpu garšu. Uzdāvēni atbildi, tu esi kā mans bezvējš rītausmā.

Vēlos glāstu, kas nav pieskāriens, kad pamodīšos – varbūt tava seja sniegs man atbildi.

Tavu vārdu šorīt debesīs ierakstīju, kaut sirdij prāts nespēja pavēlēt. Jātic, ka zvaigznes reiz atmirdzēs, būs saule, tad no saules stariņiem tavu vārdu lasīšu, ko rakstīju debesīs.

„Mīlestības izjūtas ir dažādas. Jaunībā vairāk ir kaislības, trako hormoni. Vēlāk jūtas mainās līdz ar cilvēku, pāraug citādās attiecībās, cieņā, spējā pielāgoties, piedot. Tā ir liela dāvana, jo Tev ir dots otrs cilvēks, spēja mīlēt un dāvēt otram savu mīlestību. Tā dāvana ir jākopj. Nevis apzināti jāprātuļo, ka es viņu mīlēšu, bet jāļauj tai izjūtai, visam jānotiek dabiski. Attiecībās svarīgi ir izrunāt vēlmes.” (Ievas stāsti)

Mīlestība apvieno dažādas izpausmes – cieņu, spēju pieņemt arī otra ēnas puses, svarīgi ir pieslīpēties. Ja skaidri zini, ka tuvu cilvēku sāpināsi, laikus nopied bremzīti.

Dzintra Šuma

Aicinu ikvienu pārskatīt vecos bilžu albumus un atnest uz Degumnieku tautas namu, pagasta pārvaldi vai bibliotēku fotogrāfijas, kurās iemūžināta tautas nama būvniecība vai kāds pasākums mūsu tautas namā. Vēlams arī uzrakstīt, kas foto atspoguļots. Priecāšos arī par atmiņu stāstiem par mūsu tautas nama pirmsākumiem.

Zināšanai – Degumnieku tautas nama vadītāja un pašdarbības kolektīvi atpūtiesies no 16. augusta līdz 19. septembrim.

Kluba Ilze

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604

Reg. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu

Dace Kalniņa. Tel. 28893026

E-pasta adrese: dacekalnina13@inbox.lv

Iespēsts SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 64860983, 25767030

Tirāža 500 eks.

KĀ RĪKOTIES PĀRKARŠANAS GADĪJUMĀ

Karstuma dūriena vai pārkaršanas gadījumā speciālisti iesaka cietušo novietot guļus ar paceltu galvgali vēsā un labi vēdinātā telpā, atbrīvojot viņu no apģērba, īpaši, ja tas ir cieši pieguļošs. Cietušajam ir jādod dzert vēss ūdens – vienam litram ūdens vēlams pievienot pus tējkaroti sāls, dzert to lēni, nelieliem malkiem. Svarīgi, lai cietušais atgūst normālu ķermeņa temperatūru, tādēļ vēlams cietušā galvu, kaklu un paduses dzesēt ar mitrām kompresēm, kā arī pakāpeniski apšļakstīt cietušo ar vēsu ūdeni. Atcerieties, ka cietušo nedrīkst mērkst aukstā ūdenī, jo tas var izraisīt galvas smadzeņu bojājumus vai pat cilvēka nāvi! Ja cietušā stāvoklis neuzlabojas, vērsties pēc mediķu palīdzības!

Ja saule tomēr ir izraisījusi apdegumus, speciālisti iesaka šādu pirmo palīdzību:

- Lietot atvēsinošas kompreses!
- Lietot atvēsinošus krēmus, emulsijas, kas ne tikai atvēsina, bet arī baro ādu, piemēram, atvēsinoša želeja ar alveju, C vitamīnu, atvēsinoši balzami un mitrinoši krēmi ādai ar pretnovecošanas iedarbību, krēmi ar A un E vitamīniem!
- Lietojiet daudz šķidruma!
- Gadījumā, ja veidojas čūlas, pūš-

ļi, kas ir pildīti ar dzeltenīgu šķidrumu, tūskas uz ekstremitātēm, stipras sāpes apdeguma virsmā – steidzami vērsieties pēc mediķu palīdzības! Steidzama ārsta palīdzība ir nepieciešama arī gadījumos, kad saules apdegumiem pievienojas izteikts drudzis ar augstu ķermeņa temperatūru un samazinātu urīna daudzumu!

Kad būtu jāmeklē mediķu palīdzība

- Sazinieties ar savu ārstu, farmaceitu vai citu veselības aprūpes speciālistu, ja karstuma laikā jums parādās neparasti simptomi.

- Pievērsiet uzmanību krampjiem rokās, kājās vai vēderā, vieglai apjukuma sajūtai, nespēkam vai miega traucējumiem.

- Parādoties šiem simptomiem, atgulties uz vairākām stundām, atvēsinieties un lietojiet daudz ūdens vai augļu sulas.

- Meklējiet mediķu palīdzību, ja kāds no šiem simptomiem pastiprinās vai nepāriet.

Atcerieties, karstuma dūriens var būt nāvējošs. Tas strauji progresē un var novest pie pēkšņa samaņas zuduma. Ja jums ir aizdomas, ka kādam ir karstuma dūriens, nekavējoties zvaniet neatliekamās palīdzības dienestam!

ATGĀDINĀJUMS

Atgādinām, ka līdz 2018. gada 15. augustam veicams kārtējais nekustamā īpašuma nodokļa maksājums. Saskaņā ar likumu „Par nekustamā īpašuma nodokli”, nekustamā īpašuma nodokļa maksājumi veicami vienu reizi ceturksnī ne vēlāk kā 31. martā, 15. maijā, 15. augustā un 15. novembrī – vienas ceturtdaļas apmērā no nodokļa gada summas vai arī reizi gadā – avansa veidā (ja termiņš ir brīvdiena, tas tiek pārcelts uz tuvāko darba dienu).

Nomaksāt NĪN iespējams pašvaldības norēķinu punktā, bankā, internetbankā, portālā www.epakalpojumi.lv un www.latvija.lv. Veicot maksājumu internetbankā, būtiski ir pārliecināties, vai pārskaitījums adresēts pašvaldībai, kas izsūtījusi paziņojumu par NĪN nomaksu. Pārskaitījums veicams uz kādu no tiem pašvaldības kontiem, kas norādīti sagatavotajā maksāšanas paziņojumā. Droši un ērti NĪN ir nomaksāt portālā www.epakalpojumi.lv vai www.latvija.lv. Abos portālos pieejami pašvaldību banku konti NĪN samaksai, kā arī nodokļa maksātājam automātiski uzrādās visa nepieciešamā informācija maksājuma veikšanai.

Portālā www.epakalpojumi.lv iespējams veikt nomaksu arī par citas fiziskas vai juridiskas personas īpašumiem.

Lietotāju ērtībām turpmāk pakalpojumu portālā www.epakalpojumi.lv lietotāji savā profilā var ielogoties ar eParaksts mobile rīku. Tas ir mūsdienīgs, ērts un drošs rīks, kurš bez maksas ir pieejams kā iOS, tā Android operētājsistēmu viedtālruniņiem.

Aicinām nodokli samaksāt laicīgi, jo saskaņā ar likumu par laikā neveiktu maksājumu tiek aprēķināta nokavējuma nauda 0,05% apmērā no nesamaksātās summas. Lai nerastos pārpratumi saistībā ar nodokļa apmaksas termiņu, portālā www.epakalpojumi.lv iespējams pieteikties atgādinājumu saņemšanai e-pastā vai izziņas veidā uz mobilo tālruni (SMS) par NĪN apmaksas termiņa tuvošanos. Atgādinājuma vēstule uz norādīto e-pastu tiks izsūtīta septiņas dienas pirms maksāšanas termiņa, bet SMS veidā – maksāšanas termiņa samaksas dienā.

Informāciju sniegusi:

Līva Beniņa,

SIA „ZZ Dats” mārketinga speciāliste

Sporta svētki

Tik tradicionāli, bet tik mainīgi, tādi nu ir mūsu Ošupes pagasta sporta svētki! Varbūt kāds varētu jautāt, kādēļ sporta, ne mākslas vai deju? Laikam jau tāpēc, ka sports ir tik daudzveidīgs. Te nodarbi var atrast gan jauni, gan veci. Katram piemēklējama sava varēšana, sava sacensību garša. Šogad arī varēja atrast un uzmērīt savu azartu.

Individuālajās disciplīnās šogad varēja doties ceļā uz simtgadi, ielienot stilizētā kāpurķēdē. Lupatiņas samest un sanest varēja disciplīnā „Ātrās pakas. „Ragi gaisā” aicināja mest ragus. Uzšaut dzirkstelītes ar balonu spridzināšanu varēja disciplīnā „Simtgades salūts”. Kārtīgi ar ūdeni pašlakstīties iespēja bija „Tīrs un tīrāks” posmā. „Laika labirints” piedāvāja izlīst virves labirintu. Jāpiebilst, ka ne visur izšķirošā bija veiklība vai spēks, daudz kur noderēja tieši veiksmē. Šogad kopumā reģistrētie dalībnieki bija 163, bet, protams, ka visi jau nepiereģistrējās. Pirmā savu lapiņu arī šogad nodeva Renāte Jakovļeva. Bet bērni un viņu vecāki ļoti atzinīgi izteicās par bagātīgo programmu bērniem. Šogad tiešām daudz atrakciju bija tieši bērniem, piemēram, orbitrons. Ierīce, ko grūti pat aprakstīt, varētu teikt, ka liela bumba, kur bērnu var grozīt gluži kā kosmonautu. Jāpiebilst, ka orbitrons izmantojams bija arī pieaugušajiem bērniem. Statistika liecina, ka svētkos orbitronā izgrīzās 120 dalībnieki. „Brīnumu kalēji” kopā ar bērniem spēlēja lielās spēles, kā, piemēram, lielu, lielu dambreti un ar lielu kaķeni varēja pašaut trakos putnus. Spēlēt spēles aicināja Vinnijs Pūks, kas pats personīgi bija ieradies pie mums Degumniekos. Bērni sajūsmi, ka piepūšamās atrakcijas atbraukušas divas, lai vienā varētu saimniekot mazākie dalībnieki, bet otrā lielākie.

Neizpalika ne volejbols, ne futbols un šā gada jauninājums – smilšu futbols. Dalībnieki saka – grūts tas sporta veids, jo smiltīs kājas grimst un vēlāk tās sāp. Vai tu jau izmēģināji?

Ne tik traumatiskas sacensības norisinājās zoles turnīrā. Savu stiprumu katrs varēja pierādīt spēka sacensībās. Kā jau lielākā daļa ikdienā strādājam lauku darbus, tad arī sacensībās stipriņķiem netrūka.

Pāru sacensībās ilgi nācās gaidīt dalībniekus, bet galu galā pieteicās septiņi pāri. Līdzīgi, kā zemnieku stafetē, dalībnieki pieteicās pēdējā brīdī, bet gāja

„Simtgades salūts”.

Volejbols.

Ceļā uz simtgadi.

Radošās darbnīcas.

Smilšu futbols.

„Laika labirints”.

„Ragi gaisā”.

Radošās darbnīcas.

Stafete „tīrs un tīrāks”.

„Ātrās pakas”.

viņiem karsti. Tā tik turēt, ne katrs var pavilkīt traktoru!

Apmeklētājus priecēja un jautrību uzturēja „Kreicburgas ziķeri”, pēcpusdienā brāļi Puncuļi un ballē līdz pat rīta gaismai dančus spēlēja „Sokrāta brīvdienas”, nu nevar nepieminēt, ka grupas sastāvā muzicē divi mūsu pagasta puisi – Guntars Plešs un Mārtiņš Šķēls.

Katrs pagasta iedzīvotājs vai svētku dalībnieks bija aicināts pagatavot vējdzirnaviņas, laikam jau tā mūsu Ilze zināja, ka būs karsta diena un vējš ļoti noderēs dalībniekiem...

Par dalībnieku vēderiņiem rūpējās ne tikai Madonas „Doner Kebab”, bet arī „Klānu vēstis” iepazītā Gerda ar mobilo virtuvi un gardajiem burgeriem.

Paldies visiem, kas piedalījās Ošupes pagasta sporta svētku organizēšanā un tiesnešiem, kas nesavtīgi strādāja. Pateicamies arī sponsoriem – z/s Asni, Gunta un Andris, z/s Ošulaipas, leva Iesaliņa, z/s Eglītes, z/s Zemgaļi, z/s Lazdas, z/s Cīruļi, z/s Dzērvenīte, z/s Asnupe, SIA Lubauto, z/s Gaigalieši, z/s Apšusala, z/s Miglas.

Paldies dalībniekiem un skatītājiem, un dejotājiem līdz rīta gaismai!

Dace Kalniņa
Foto – Vendija Strode

VELOEKSPEDĪCIJA

18.augustā

"Ičas akmens laikmeta apmetni meklējot"

Dalībnieku pulcēšanās vieta –
Gaigalavas pagasta centrā - KN stāvlaukumā!
(Koordinātes - X:687714, Y: 6291846)

Pulcēšanās plkst.9.30, starts plkst.10.00

Aptuvenais maršruta garums – 60 km

Ičas apmetnes ciemā Bērzpilī - pusdienas (zivju zupa)
Dalības maksa 5 EUR/no cilvēka

Ir iespējama velo noma (4 Eur)
Pieteikšanās un sīkāka informācija: 29234956 (Ilze, Elīna)
vai lubanamitrajs@gmail.com

